

Βασίλης Τσιτσάνης: Ο δημιουργός του λαϊκού τραγουδιού

Συντάχθηκε απο τον/την inausssa
Σάββατο, 18 Ιανουάριος 2020 07:47

Ο Βασίλης Τσιτσάνης γεννήθηκε στις 18 Ιανουαρίου 1915 στα Τρίκαλα από γονείς Ηπειρώτες.

Τσαρουχάς ο πατέρας του, είχε ένα μαντολίνο με το οποίο έπαιζε σχεδόν αποκλειστικά κλέφτικα τραγούδια της πατρίδας του. Αυτά ήταν τα πρώτα ακούσματα του μικρού Βασίλη μαζί με τις βυζαντινές ψαλμωδίες που άκουγε στην εκκλησία. Στα 11 χρόνια του χάνει τον πατέρα του και μόνον τότε πέφτει στα χέρια του το μαντολίνο - το οποίο στο μεταξύ έχει μετατραπεί από κάποιον ντόπιο οργανοποιό σε μπουζούκι.

Στα γυμνασιακά του χρόνια στα Τρίκαλα μαθαίνει παράλληλα βιολί, συμμετέχοντας με αυτό σε τοπικές εκδηλώσεις. Το μπουζούκι όμως, αν και χωρίς κοινωνική καταξίωση στη μικρή τοπική κοινωνία, τραβάει περισσότερο το ενδιαφέρον του. Τα πρώτα του τραγούδια τα γράφει σε ηλικία 15 χρονών. Στα τέλη του 1936 φευγει απο τα τρίκαλα για την Αθήνα με σκοπό να σπουδάσει νομικά.

Βασίλης Τσιτσάνης: Ο δημιουργός του λαϊκού τραγουδιού

Συντάχθηκε απο τον/την inaoussa
Σάββατο, 18 Ιανουάριος 2020 07:47

Για να συμπληρώσει τα έσοδά του δουλεύει παράλληλα σε ταβέρνες. Σε μια απ'αυτές γνωρίζει τον τραγουδιστή Δημήτρη Περδικόπουλο ο οποίος τον πηγαίνει σε μια δισκογραφική εταιρεία. Ηχογραφεί για πρώτη φορά το 1937, αλλά το κύριο μέρος των προπολεμικών δίσκων του πραγματοποιείται τα επόμενα χρόνια. Η "Αρχόντισσα" είναι το πιο γνωστό τραγούδι που ηχογραφεί τότε αλλά μαζί μ'αυτό βρίσκουν θέση στη δισκογραφία τραγούδια όπως τα "Να γιατί γυρνώ", "Γι'αυτά τα μαύρα μάτια σου" και πολλά άλλα που ερμηνεύουν ο Στράτος Παγιουμτζής, ο Στελλάκης Περπινιάδης, ο Κερομύτης αλλά και ο Μάρκος Βαμβακάρης.

Με αυτά τα τραγούδια ο Τσιτσάνης εισήγαγε ένα νέο είδος Λαϊκού τραγουδιού το οποίο αποτείνεται στο πλατύτερο κοινό, σε αντίθεση με το ρεμπέτικο τραγούδι που ενδιαφέρει ένα περιορισμένο κύκλο ακροατών. Μ' αυτά απαντά στην λογοκρισία της Μεταξικής δικτατορίας η οποία απαγορεύει τόσο τα προϋπάρχοντα τραγούδια του ρεμπέτικου περιθωρίου όσο και τις εμφανείς ανατολίτικες μελωδίες. Τα χρόνια της κατοχής τα περνά στη Θεσσαλονίκη, όπου δουλεύει σε διάφορα μαγαζιά. Αυτά τα χρόνια γράφει πολλά από τα τραγούδια που ηχογραφεί μετά τον πόλεμο όταν άνοιξαν ξανά τα εργοστάσια δίσκων. "Αχάριστη", "Μπαξέ τσιφλίκι", "Τα πέριξ", "Νύχτες μαγικές", "Ζητιάνος της αγάπης", "Ντερμπεντέρισσα" και βέβαια τη "Συννεφιασμένη Κυριακή".

Το 1946 εγκαθίσταται ξανά στην Αθήνα και αρχίζει πάλι να ηχογραφεί. Η δεκαετία 1945 - 1955 είναι ίσως η κορυφαία της καριέρας του καθώς γνωρίζει την πλατιά καταξίωση στη δισκογραφία και η πιο μεστή δημιουργικά γι' αυτόν. Φέρνει στο προσκήνιο νέες φωνές που υπηρετούν τα τραγούδια του και δένονται μαζί του : τη Μαρίκα Νίνου, τη Σωτηρία Μπέλλου, τον Πρόδρομο Τσαουσάκη. "Είμαστε αλάνια", "Πήρα τη στράτα κι έρχομαι", "Χωρίσαμε ένα δειλινό", "Τρελός τσιγγάνος", "Πέφτουν της βροχής οι στάλες", "Όμορφη Θεσσαλονίκη", "Αντιλαλούνε τα βουνά", "Κάνε λιγάκι υπομονή", "Φάμπρικες", "Πέφτεις σε λάθη", "Καβουράκια", "Κάθε βράδυ λυπημένη", "Ξημερώνει και βραδιάζει", "Έλα όπως είσαι", είναι μερικά μόνο από τα τραγούδια του γι' αυτή την περίοδο.

Κι ίσως θα' πρεπε να σημειώσουμε τόσο το μελωδικό πλούτο, όσο και τη δεξιοτεχνία στην απόδοση πολλών απ' αυτά τα τραγούδια. Χαρακτηριστικές οι εισαγωγές τους - που κάποτε είναι...τρεις : ταξιμι, προεισαγωγή, εισαγωγή - δείγματα ιδιαίτερης σπουδής και απίστευτης ευχέρειας στη μελωδική έκφραση.

Καθώς, μετά τα μέσα της δεκαετίας του '50, το σκηνικό στο λαϊκό τραγούδι πλατιάς αποδοχής αλλάζει και κυριαρχούν κάποιες αραβικές ή και ινδικές επιρροές, ο Τσιτσάνης προσπαθεί να εγκλιματιστεί χωρίς να εγκαταλείψει το προσωπικό του ύφος. Το ίδιο κάνει και σε επόμενες εποχές που η περιρρέουσα ατμόσφαιρα αλλάζει ξανά.

Χωρίς ποτέ να αποδεχτεί κάποια απ' τις εποχιακές "μόδες", παρουσιάζει πάντα κάποια τραγούδια που μπορούν να προστεθούν στα κλασικά του, αν και ανήκουν σε νεότερα χρόνια κι έχουν επιρροές απ' τον κυρίαρχο ήχο αυτών. Τραγούδια του ερμηνεύουν ο Καζαντζίδης, ο Μπιθικώτσης, ο Γαβαλάς, ο Αγγελόπουλος, η Γκρέυ, η Πόλυ Πάνου, η Χαρούλα Λαμπράκη, ο Σταμάτης Κόκοτας κι από κάποιο σημείο και κάτω, κατ' εξοχήν ο ίδιος. Απ' αυτά ν' αναφέρουμε ενδεικτικά : "Ίσως αύριο (1958), "Τα λιμάνια" (1962), "Τα ξένα χέρια"(1962), "Μείνε αγάπη μου κοντά μου"(1962), "Κορίτσι μου όλα για σένα"(1967), "Απόψε στις ακρογιαλιές"(1968), "Κάποιο αλάνι"(1968), "Της Γερακίνας γιός"(1975), "Δηλητήριο στη φλέβα"(1979).

Βασίλης Τσιτσάνης: Ο δημιουργός του λαϊκού τραγουδιού

Συντάχθηκε απο τον/την inaoussa
Σάββατο, 18 Ιανουάριος 2020 07:47

Το 1980 με πρωτοβουλία της UNESCO ηχογραφείται ένας διπλός δίσκος με τίτλο "Χάραμα" - έτσι λεγόταν το μαγαζί στο οποίο ο Τσιτσάνης εμφανιζόταν τα τελευταία 14 χρόνια της καριέρας του και της ζωής του. Σ' αυτό το δίσκο παίζει μια σειρά από κλασικά του τραγούδια αλλά και πολλά αυτοσχεδιαστικά κομμάτια στο μπουζούκι.

Ο δίσκος αυτός με την έκδοσή του στην Γαλλία (1985) παίρνει το βραβείο της Μουσικής Ακαδημίας Charles Gross. Όμως στο μεταξύ ο κορυφαίος δημιουργός έχει φύγει για πάντα. Το 1984, ακριβώς την ημέρα των γενεθλίων του (18 Ιανουαρίου), πεθαίνει στο νοσοκομείο Brompton του Λονδίνου ύστερα από επιπλοκές μιας εγχείρησης στους πνεύμονες. Μέχρι και 24 μέρες πριν εμφανιζόταν κανονικά σε κέντρο και δούλευε καινούργια τραγούδια...

Δες ακόμα: [Στήλες](#)

πηγή:tvxs.gr

